

תת"ע 2522/06/17 - אל שאער אדהם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

תת"ע 2522-06-17 מדינת ישראל נ' אל שאער אדהם
תיק חיצוני: 10210252606

בפני כבוד השופטת ג'ידא עספור שאהין
המבקש אל שאער אדהם
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

טיעוני הצדדים

1. לפני בקשה לסיווג פסילה, באופן שתחול על רכב פרטי שמספרו 36-129-17 (להלן: "הרכב") ויתאפשר למבקש נהיגה מיום 01.04.21 ועד 28.02.22 וזאת למשך 12 שעות ביום משעה 12:00 ועד שעה 24:00, לצורכי פרנסה ובכדי לעמוד בהתחייבויות כספיות.
2. כנגד המבקש הוגש ביום 05.06.2017 כתב אישום המייחס לו עביר נהיגה בשכרות, בניגוד לסעי' 62(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169 לתקנות התעבורה.
3. המבקש הורשע ונגזר דינו ביום 15.11.2020, וזאת במסגרת הסדר טיעון, כאשר היה מיוצג על ידי סניגור מטעמו והוא בעצמו נכח בדיון, לפיו עתרו הצדדים במשותף להטיל על המבקש את העונשים הבאים; מאסר בפועל לתקופה של 35 יום, פסילה בפועל לתקופה של 11 חודשים בניכוי חודש פסילה מנהלית, פסילה על תנאי 6 חודשים למשך 3 שנים, מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך של 1500 ₪. במסגרת גזר הדין בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון, גזר על המבקש את העונשים המוסכמים והורה על הפקדת רישיון הנהיגה עד ליום 21.03.21 שעה 12:00 (לציון כי נפלה כנראה טעות סופר ונרשם מועד אחרון להפקדה 21.03.20, ג.ע.ש.).
4. ביום 06.04.21, לאחר שפסק הדין הפך חלוט, מבקש המבקש לסווג את הפסילה באופן שתחול על הרכב ולאפשר לו לנהוג בו בזמן הפסילה וזאת בשל הצורך להתפרנס ולעמוד בהתחייבויות כספיות לרבות תשלום מזונות לבנו, תשלום חובות לבנק, כאשר הוא עוסק במשלוחים באמצעות רכב. את בקשתו הוא תמך בתצהיר והעתק צילומי מרישיון רכב.
5. המאשימה התנגדה לבקשה, טענה כי פסק הדין הפך חלוט ודינה להידחות על הסף.

דין

6. לאחר עיון בבקשה, בתגובת המאשימה ושקילת טיעוני הצדדים, החלטתי לדחות את הבקשה.
7. סעיף 36א לפקודת התעבורה קובע, כי:
"הטיל בית המשפט פסילה או פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, יטיל את הפסילה כאמור לגבי נהיגה ברכב מכל סוג שהוא; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות, שיפרש בפסק הדין, להורות כי הפסילה לא תחול לגבי נהיגת רכב מסוים או לגבי סוג מסוים של רכב".
לאמור, בית המשפט המטיל פסילה, רשאי להורות כי הפסילה לא תחול לגבי נהיגת רכב מסוים או לגבי סוג מסוים של רכב, בהתקיים נסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין. עולה אם כן, כי החלטה בבקשה לסיווג פסילה צריכה לבוא בפסק הדין (ר' עפ"ת (מחוזי ת"א) 47819-06-11 ליאור נמדר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (14.07.2011)).
8. על כן, מאחר ונגזר דינו של המבקש ובית המשפט סיים את מלאכתו, ומאחר ועסקינן בפסק דין אשר הפך לחלוט עוד לפני מועד הגשת הבקשה, אין מקום לשינוי רכיב מרכיבי הענישה בשלב זה.
9. בהקשר זה אל נשכח את החשיבות המרובה לכיבוד הסדרי טיעון (ר' רע"פ 575/13 יוסף סייגבקר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (24.01.2013)). הרי סנגורו דאז של המבקש ערך הסדר טיעון עם המאשימה, אשר לא כלל התייחסות כלשהי לעניין סיווג הפסילה, וזאת עשה בנוכחות הנאשם.
10. אף לגופו של עניין, אין הצדקה לסיווג הפסילה, שכן קבלת הבקשה תרוקן מתוכן חלק ניכר מעונש הפסילה אשר הוטל על המבקש בגזר הדין (בעניין זה אפנה, בין היתר, לעפ"א (חיפה) 124/08 פדידה מרדכי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (08.09.08)).
11. לאור כל האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' תמוז תשפ"א, 11 יוני 2021, בהעדר הצדדים.